

TISKOVÁ ZPRÁVA

FRAGMENTY NOMÁDOVA KOBERCE

MARTIN VLČEK

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě / Galerie Alternativa
Komenského 10, Jihlava (www.ogv.cz)

28. 2. - 31. 3. 2019

Fragmenty nomádova koberce jsou protkány příběhy, výseky míst a znaků. Tento autorský výstavní projekt Martina Vlčka je koncipován jako interaktivní, v němž pomocí instalace, videa, fotografie a kresby v prostoru hledám možnosti přenositelnosti domova. Na tuto otázku hledám odpovědi od roku 2008, kdy jsem naposledy navštívil od povodní 2002 nepřístupný byt v pražském Karlíně. Tehdy se intimní místo změnilo ve squat a krátce poté byl dům zbourán.

Pro nomády je symbolem domova koberec, který si nosí stále s sebou. Náš byt jsem v září 2014 přenesl do galerie Karlin Studios na jeden večer v projektu **Doma je doma: U sousedů**. Sousedící galerie byla ideálním hostitelem, který byl o několik let později rovněž srovnán se zemí. Přenesl jsem byt 1:1. Přední místnost Galerie Alternativa se svými sloupy se ideálně hodila pro přenos Dětského pokoje, v rohu měl totiž zadržovaný komín, vytváří tak pomyslný prvek i přeneseného pokoje. Nakonec jsem se rozhodl pojmout výstavu jako procesuální, v polovině jejího trvání vyměním prezentaci *Doma je Doma u Sousedů za Neviditelné mapy* (2019) vztahující se právě k dětskému pokoji bývalého karlínského bytu.

Pro naši kulturu je přenositelným domovem na cestách stan. Přenáším v jednom z nich videa z projektu *Kresba paměti* (2012-2013), který se stal pro mě postupem času ještě osobnější. Již v něm pouze nezachycuji oblíbené místo, je i více o lidech, kteří jej zabydlují svým komentářem. Z trojice vyprávějících teď v prosinci 2018 náhle odešla i ta poslední, dcera mých prarodičů. Se smrtí matky člověk zjistí, že ztratil jednu z klíčových odpovědí na

to, co je domov. Video zabydluje stan a přenáší místo i s lidmi (komentáře) do galerie coby **Kresba paměti: In memoriam** (2019). Věnováno Jiřině Slavíkové, Bohdanu Slavíkovi a Daně Vlčkové. Návštěvníci mají možnost pro umocnění zážitku vstoupit do stanu (pod stříšku z tropica), navštívit tři vybrané pokoje a zaposlouchat se do komentářů intimněji. Uvnitř stanu obkresluji tři objekty z bytu, kde moji prarodiče strávili 40 let svého života a v němž moje matka prožila mnoho let, část dětství, dospívání, i dospělost se svou vlastní rodinou. Součástí instalace je také výběr z pomůcek, které jsem během procesu obkreslování obtisků jednotlivých kusů nábytku používal. Návštěvníci se mohou díky abstrakci kreseb zamyslet, zda i oni znají historii svého rodinného nábytku.

Fragmenty nomádova koberece (2019), instalace, která propůjčila název celé výstavě, vybízí návštěvníky k nejintenzivnější spolupráci. Kombinuji v ní virtualitu, vznik teď a tady, koberec, stan a kresbu v prostoru. Vlákna koberece nahradily ústřižky z drátů. Návštěvníci mají možnost si odstříhnout kousek drátu, začít jej tvarovat, korigovat intenzitu světla, vytvořit trojrozměrnou kresbu a díky koberci zabydlet stan, než je někdo vystřídá. Jsou to jejich příběhy a oni, kdo zvou ostatní na návštěvu.

Martin Vlček